

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Презиме, име једног
 родитеља и име Илић Душан Борис
 Датум и место рођења 14. 1. 1974. године, Ужице

Филозофски факултет у Нишу			
Примљено: 8-2-2019.			
СР. бр.	Број	Датум	Вредност

Основне студије

Универзитет Универзитет у Београду
 Факултет Филозофски факултет
 Студијски програм Социологија
 Звање Дипломирани социолог
 Година уписа 1996/1997.
 Година завршетка 2008.
 Просечна оцена 7.12

Мастер студије, магистарске студије

Универзитет
 Факултет
 Студијски програм
 Звање
 Година уписа
 Година завршетка
 Просечна оцена
 Научна област
 Наслов завршног рада

Докторске студије

Универзитет Универзитет у Нишу
 Факултет Филозофски факултет
 Студијски програм Социологија
 Година уписа 2014/2015.
 Остварен број ЕСПБ бодова 140
 Просечна оцена 9.15

НАСЛОВ ТЕМЕ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Наслов теме докторске дисертације „Социолошки аспекти стваралаштва и рецепције на примеру европских неоавангардних уметности: Италија и Француска“
 Име и презиме ментора, звање Никола Божиловић, редовни професор у пензији
 Број и датум добијања сагласности за тему докторске дисертације 8/18-01-008/17-033; 25. 12. 2017.

ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Број страна 317
 Број поглавља 4
 Број слика (шема, графика) 0
 Број табела 0
 Број слика 0

**ПРИКАЗ НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КАНДИДАТА
који садрже резултате истраживања у оквиру докторске дисертације**

Р. бр.	Аутор-и, наслов, часопис, година, број волумена, странице	Категорија
1	<p>Илић, Б (2015) „Естетика југословенског Новог таласа у социо-културном окружењу“ <i>Годишњак за социологију</i>, XI/14-15, 87-99.</p> <p><i>Кратак опис садржине (до 100 речи)</i> У раду се заступа гледиште да су панк и Нови талас јединствена друштвена и уметничка појава. Нови талас у Југославији се сагледава као посебан вид испољавања овог музичког правца који је, с једне стране детерминисан снажним утицајима западног модела (САД и Велика Британија), а са друге специфичностима социо-културног окружења, те се формира као релативно самосталан естетски израз у односу на његов англо-амерички узор. За разлику од британског и америчког облика Новог таласа који се обликовао у духу реалистичке уметности са примесам авангардизма, на простору бивше Југославије везе са (нео)авангардном уметношћу су чвршће. У социолошком погледу појава Новог таласа представља реакцију на форме рок музике које су изгубиле аутентичност и однос са публиком. Критички је израз стања капиталистичких и социјалистичких друштвених пракси.</p>	
2	<p>Илић, Б. (2017) „Релације између антропологије и књижевности – Допринос интерпретативног приступа Клифорда Герца“ <i>Годишњак за социологију</i>, XIII/19, 93-109.</p> <p><i>Кратак опис садржине (до 100 речи)</i> Аутор у чланку проблематизује односе који се успостављају између антропологије као рационалног знања и књижевности као уметничког израза. Истакнуто је да антрополошки рад Клифорда Герца представља својеврсни мост између ових облика стварања (и истраживања), те да Герц, својим делом показује да се на антропологију може гледати као на специфичан вид поетског израза, не одузимајући јој статус научно утемељеног знања, већ том знању додајући стилску, реторичку и интерпретативну димензију. Његово дело доводи се у везу са класичном антропологијом у којој он види узоре на плану литерарног представљања антрополошког знања (Р. Бенедикт, Б. Малиновски), али и постмодернистичких пракси које су, величајући литерарни заокрет готово у потпуности одбацили Герцов етнографски приступ.</p>	
3	<p>Илић, Б. (2018) „Позиционирање културе у оквиру теорије флуидне модерности Зигмунта Баумана“ <i>Култура полуса</i>, 117-133.</p> <p><i>Кратак опис садржине (до 100 речи)</i> Рад се бави питањем културе модерног друштва које Бауман назива флуидним. У том смислу аутор поставља два истраживачка циља. Први се тиче представљања Бауманове теорије флуидне модерности. Други циљ састоји се у тежњи да се култура глобалног модерног друштва смести у оквир тог друштва, да се уоче међуутицаји друштва и културе. Пошто је утврђено да је флуидно друштво код Баумана перципирано као потрошачко, приступило се утврђивању Баумановог позиционирања културе тог друштва. Истакнуто је да је култура у глобалном модерном друштву у целини подвргнута етици утилитаризма и хедонизма, али и да појединачни уметници својим радом иступају критички, видећи друштво као фрагментисано, подвргнуто низу условности материјалног света које намеће владајућа потрошачка култура.</p>	

НАПОМЕНА: уколико је кандидат објавио више од 3 рада, додати нове редове у овај део документа

ИСПУЊЕНОСТ УСЛОВА ЗА ОДБРАНУ ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

Кандидат испуњава услове за оцену и одбрану докторске дисертације који су предвиђени Законом о високом образовању, Статутом Универзитета и Статутом Факултета.

ДА **НЕ**

образложење

ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

Кратак опис појединих делова дисертације (до 500 речи)

Дисертација се састоји од четири дела, не рачунајући Увод и Закључна разматрања. У Уводу се дефинише предмет истраживања, који се односи на стваралаштво и рецепцију на примеру европских неоавангардних уметности, узимајући за пример праксу италијанске и француске неоавангарде. Кандидат себи ставља у задатак да одговори на питање под којим социо-културним условима настаје неоавангардна уметност и на који начин се о њој може судити као о друштвеној и уметничко-естетској појави.

У првом делу, насловљеном као *Теоријско-методолошки аспекти проучавања авангардних покрета*, дефинишу се предмет, циљеви, задаци и методе истраживања. Рад се темељи на Јаусовом методолошком програму „естетике рецепције“, путем кога се уочавају социолошки установљене везе између стварања и рецепције дела. Затим се износе кључни теоријски приступи о укусу и рецепцији, дистинкцијама између уметничког дела и кича, а наводе се и различите теоријске позиције у промишљању уметности авангарде (од „теорије генерација“ преко марксистичког схватања до постмодерних концепција авангарде).

дадаизма и надреализма. Ова разматрања обухватају однос авангарде према ширем друштву и друштвеним процесима, међу којима су авангарда и кич, авангарда и мода, авангардни театар и филм, итд. У пододелку овога дела „Авангарда и културна комуникација“ под социолошку лупу стављају се типови односа уметничке авангарде и публике и доводи у везу авангардно стваралаштво са еволуцијом укуса.

Трећи део дисертације под насловом *Неоавангарда: одређење појма и социо-културни контекст*. Он се, као централни, односи на целовито изучавање неоавангарде, поглавито у пољу књижевности. Почиње се са одређењем појма, затим се описује друштвени и културни контекст у коме неоавангарда настаје и у први план избацују питања о демократским и тоталитарним системима, разматрањима о масовној култури. Затим се, најпре на италијанском, а потом и на француском примеру, прелази на описивање општих карактеристика неоавангардне књижевности, њеног односа према неореализму као свом антиподу, да би се истицањем кључних формалних и садржинских елемената неоавангардне књижевности разумео смисао њеног стваралаштва и односа који се путем тог стваралаштва ствара према публици. Проучавање како италијанског тако и француског израза неоавангардне уметности заснива се на општем, али темељном истраживању аспеката стваралаштва и рецепције неоавангарде, поткрепљено бројним примерима две националне књижевности, али и ликовних уметности, које чине покрете неоавангарде у периоду између краја 50-их и почетка 80-их година XX века. Завршни одељци италијанског односно француског примера неоавангарде доносе социолошку анализу књижевних дела, које служе као материјал за емпиријску проверу података добијених претходним теоријским разматрањима.

Завршна разматрања, изложена у четвртном делу обухватају компаративно истраживање неоавангардних покрета у Европи и САД. Кандидат описује супкултурне, попартистичке и контракултурне праксе, а затим у упоредној анализи, на конкретним примерима, утврђује сличности и разлике у овим културолошки означеним уметничким просторима.

У Закључним разматрањима истиче се да неоавангардне уметничке праксе, ослањајући се и идеолошки и естетски на класичне авангарде, тендирају промишљању историјског тренутка који затичу у моменту стварања, одређујући себе као авангарду, као уметнички покрет који утире пут будућим уметничким подухватима, али и антиципирајући будућност. Будућност је код неоавангардиста виђена као поприште друштвене расцепканости, отуђења и дезоријентације, и на тај начин су створене претпоставке дискурсу постмодернизма. Разлика се састоји у неоавангардном позитивном, а постмодерном негативном односу према утопијама. Иако се декларативно залаже за идеје радикалне левице, коју би требало да подрже раднички и други обесправљени слојеви, неоавангардну публику претежно чине средњи друштвени слојеви.

ВРЕДНОВАЊЕ РЕЗУЛТАТА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

Ниво остваривања постављених циљева из пријаве докторске дисертације (до 200 речи)

Аутор је у потпуности одговорио задатку и циљевима које је у пријави тезе поставио – социолошки је експлицирао сложену интеракцију која постоји између друштва и неоавангардних уметности. Циљеви су постигнути анализом текста и контекста, неоавангардних уметничких дела, те упоредном анализом неоавангардних уметности у различитим културолошким ентитетима. Конкретно, кандидат се у истраживању руководио испуњавањем два ужа циља:

Први циљ тицао се описивања и разумевања социолошких аспеката стваралаштва неоавангардне уметности: тема и уметничких средстава као израза уметничке продукције појмљене из позиције социјалних актера у савременом друштву. Речју, тежило се објашњењу непосредних и посредних утицаја друштва и културе на уметников избор тема и средстава. То се, иначе, имплицитно чини у свим деловима рада и саставни је део контекстуалног оквира истраживања, посебно у делу дисертације који се бави проучавањем друштвеног контекста неоавангарде на италијанском и француском примеру.

Други циљ тицао се рецепције неоавангардне уметности, тј. истраживања комуникативних потенцијала овог типа уметности. Кандидат је успешно описао рецепцију неоавангардне уметности на основу сопственог социолошког истраживања којим је показао шта уметник заправо очекује од комуникације између његовог стваралаштва и пријема дела од стране публике. На основу смештања рецепције у класно-слојну раван, сагледане су и могућности диференцирања неоавангардне публике. Посебно су импресивни резултати истраживања који се односе на утврђивање разлика између старе и нове авангарде, неоавангардни укус и структуру неоавангардне публике, те сличности и разлике између европске и неоавангарде у САД.

Вредновање значаја и научног доприноса резултата дисертације (до 200 речи)

Докторска дисертација Бориса Илића представља резултат узорног научног рада и тиме доприноси развоју социолошког знања. За предмет истраживања узета је тема која у социологији није детаљно проучавана. Радом на тему стваралаштва и рецепције неоавангарде социологија је у референтној области добила истраживање од пионирског значаја. Резултати истраживања у дисертацији дају допринос развоју знања о неоавангарди као друштвеној појави, као изразу друштвене свести и афирмацији новог социјалног профила уметника, формираног након другог светског рата. Социолошко проучавање стваралачко-рецептивног односа неоавангарде, истакло је бројне диференцијације у пољу образовања друштвених група (публике) усмерених на уметност у модерном друштву.

сродних културних пракси, према естетским и социолошким критеријумима, и да покаже на које начине се одвија интеракција између неоавангардне уметности и друштва.

Дисертација која је пред нама може представљати полазиште за друга слична истраживања. Кандидат је теоријске приступе, властита тумачења, уз навођење релевантне и раскошне литературе која поткрепљује ова тумачења, успео да илуструје стручно изабраном емпиријском грађом. Представљени социолошки аспекти неоавангарде, имплицирају и шира промишљања модерног друштва.

Оцена самосталности научног рада кандидата (до 100 речи)

Докторска дисертација Бориса Илића показала је његово познавање теоријских концепата и проблема у области социологије културе/уметности и могућност самосталног уочавања и промишљања постављених питања. Кандидат је исказао способност повезивања теоријски постављених проблема и њихових конкретних манифестација. Он је такође демонстрирао умешност и, надасве, стручност и компетентност обраде комплексних теоријских питања, почевши од препознавања проблема и његових суштинских одлика и варијација, преко овладавања категоријалним апаратом, до примене емпиријске евиденције и њеног интегрисања у референтно научно истраживање. На основу подробне анализе дисертације, Комисија процењује да је кандидат у потпуности способан за самосталан научни рад.

ЗАКЉУЧАК (до 100 речи)

На основу изведене анализе и позитивне оцене квалитета докторске дисертације **СОЦИОЛОШКИ АСПЕКТИ СТВАРАЛАШТВА И РЕЦЕПЦИЈЕ НА ПРИМЕРУ ЕВРОПСКИХ НЕОАВАНГАРДНИХ УМЕТНОСТИ: ИТАЛИЈА И ФРАНЦУСКА**, кандидата Бориса Илића, Комисија предлаже Научно-наставном већу Филозофског факултета Универзитета у Нишу, као и Научно-стручном већу за друштвене и хуманистичке науке Универзитета у Нишу, да се Извештај о оцени урађене докторске дисертације прихвати, а кандидату Борису Илићу одобри јавна одбрана.

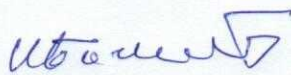
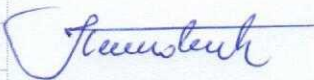
КОМИСИЈА

Број одлуке НСВ о именовану Комисије

8/18-01-001/19-020

Датум именовања Комисије

25. 1. 2019.

Р. бр.	Име и презиме, звање		Потпис
1.	Никола Дедић, ванредни професор	председник	
	Историја уметности (Научна област)	Факултет музичких уметности у Београду (Установа у којој је запослен)	
2.	Никола Божиловић, редовни професор у пензији	ментор, члан	
	Социологија (Научна област)	Филозофски факултет у Нишу (Установа у којој је запослен)	
3.	Јелена Петковић, доцент	члан	
	Социологија (Научна област)	Филозофски факултет у Нишу (Установа у којој је запослен)	

Датум и место:

11. 02. 2019, у Нишу и Београду